

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
VASTSTELLING VAN EEN ONTWERP VAN LIJST VAN VOOR BESCHERMING
VATBARE MONUMENTEN, STADS- EN DORPSGEZICHTEN**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE
ORDENING,**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Wegens de historische waarde:

- als monument:

herenhuis met inbegrip van de tuin, gelegen te Antwerpen, Kerkstraat 32 :

bekend ten kadaster:

Antwerpen, 8e afdeling, sectie E, perceelnummer 853N2.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het uitzonderlijke karakter van volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

De historische, meer bepaald cultuurhistorische waarde wordt omschreven als volgt:

Het voor bescherming voorgestelde huis is ongetwijfeld het oudste dat in de Kerkstraat bleef bewaard. De "illegale" oprichting ervan "extra muros" temidden van de toenmalige hoveniersgronden op de rand van Antwerpen en Borgerhout illustreert de begin negentiende-

eeuwse stedenbouwkundige context en problematiek. De verschillende vergrotings-, aanpassings- en inrichtingswerken in het begin van de twintigste eeuw typeren de sociale rang en de maçonnieke sympathieën van de toenmalige eigenaar. Tuinkamers en dienstgebouwen maken intrinsiek deel uit van dit type van herenhuis, evenals de grote, ommuurde tuin.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde wordt omschreven als volgt: Gaaf neoclassicistisch herenhuis dat door zijn vroege bouwdatum, circa 1837, zijn vrijwel ongewijzigde voorgevel, indeling en hoofdstructuren, een steeds zeldzamer wordende getuige is van de toenmalige architectuur in het algemeen en van dit stadsgedeelte in het bijzonder. De verschillende vergrotings- en aanpassingswerken uitgevoerd in 1906, zoals de aanbouw van de Egyptische kamer, de twee dienstgebouwen en de veranda met wc en terras, werden met groot respect voor de architectuur van het bestaande gebouw uitgevoerd. De rijkelijke, eclectische interieurinrichting uit dezelfde periode vertoont een staalkaart aan stijlen: neoclassicisme, neo-Vlaamse renaissance, neo-Lodewijk XV en XVI, zelfs een volledig in Egyptische stijl gedecoreerde kamer, die door de volledigheid en gaafheid van de ensembles van een onschatbare waarde is voor de kennis en verdere studie van het burgerlijke interieur in de belle époque.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

28 JAN 2005

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN